ſe cohibere non poteſt non attendit quo or-
dine qua lege verborum ebulliat. interdum
nec verba requirit. interduꝫ nec voces ſolis
cõtentus ſuſpirijs. De hac amicicia di. Ec.
xlviij. Beati qui in amicitia tua decorati ſũt
Quare. q2 vt dicitur Sap. viij. In amici-
tia illius delectatio bona eſt. Si ergo cũ bea-
to dominico cupimus celeſtis regni gloriaꝫ
poſſidere ſtudeamus eum in ſuis cuſtodijs
fideliter imitari. Nam de eiſdem etiaꝫ hor
tatur nos dñs in ſcriptura. et primo de pria
cuſtodia. deute. iiij. vbi dicitur. Cuſtodi te-
ipſum ⁊ animã tuã ſollicite ⁊ iterum in p̃s.
Cuſtodi innocentiam ⁊ vide equitateꝫ. De
ſecundo iterum dicitur Deute vt ſupra Cu
ſtodite mandata domini dei veſtri que ego
precipio vobis. De tercio dicitur prouerbi.
Fili mi cuſtodi precepta mea atqꝫ conſilia.
De quarto Jere. xxxi. Cuſtodite q̃ſi paſtor
gregem. de qua malach. Et cuſtodite ſpiri-
tum veſtrum. Ad quã nos perducat.

LXII. De eodem ſmo. II.

QUicunqꝫ hono-
rificabit me glorificabo eum. i. Re
gum. ij. ¶ Dicit Gre. Ille deum vera
citer honorat qui interiorem ſuum homineꝫ
qui ad imaginem dei factus eſt a peregrinis
paſſionibus cuſtodit. et in exteriorib9 acti
onibus deum hominẽ fideliter imitatur. cui
coniungit Bern. Dignus plane debet glifi
cari qui deum in vita ſua ſtudet imitãdo ho
norare. Expedita ergo vna particula qua in
precedenti ſmone viſum eſt quanta ſolicitu
dine beatus dñicus deũ in ſuis cuſtodijs ho
norauit. in quib9 conſiſtebat eius meritum.
Nunc dicendum eſt in quanta gratitudine
deus ipſum glorificauit in qua ꝯſiſtebat ei9
premium. vtrũqꝫ iſtorum in vtroqꝫ tãgitur
themate. Nam primũ tangitur in hoc q in
primo themate dicebatur. Qui cuſtos ẽ do
mini. et in iſto themate cum dicitur. Quicũ
qꝫ honorificauit me. Scdm in eo q diceba-
tur glorificabitur. et in iſto cum dicitur glo-
rificabo eum. Sciendum ergo q deus glo-
rioſum ſuũ cuſtodem tripliciter glorificauit
ſcꝫ per vite ſanctificationẽ ſobolis ꝓpagatõꝫ
⁊ vtriuſqꝫ eternã glorificationẽ. Primo di-
co glorificauit deus dilectũ ſuum cuſtodem
per vite ſanctificationẽ. ipſum coram deo et
hominib9 ſanctificans in hac vita. In q̊ ſta-
tu dedit deus ſancto ſuo triplicẽ gloriã. ſcili-
cet gratioſam ꝯuerſatõem. omniũ petitõm
exauditionẽ. miraculorum choruſcationem
per que tria vite eius ſanctitas ꝓbatur.
Primo dico dedit ei deus in hac vita gratã
deo ⁊ hominib9 ꝯuerſationeꝫ. vt quocũqꝫ ſe
conuerteret gratiã apud deũ ⁊ homines in-
ueniret. vt merito de ſeipſo dicere poſſit illd
Sap. viij. Habeo claritatẽ ad turbas ⁊ ho
norẽ apud ſeniores. et in conſpectu potentũ
ammirabilis ⁊ facies principũ mirabũtur
me tacentẽ me ſuſtinebũt. loquẽtẽ me reſpi-
ciunt. ſmotõnãte me plura. manus ſuas ori
ſuo imponẽt. Ita vt omnes ꝯuerſationẽ ei9
videntes ammirabũtur dicẽtes q non lon-
ge ſubditur. Non habet amaritudinẽ ꝯuer
ſatio illius nec tedium ꝯuictus illius. hoc ẽ
enĩ initiũ ſanctitatis nullum ſcandalizare.
ſed per ꝯuerſatõnis diſciplinã omnes edifi
care. vnde Bern. Cui9 omnib9 grataꝫ ⁊ ne
mini oneroſa eſt cõuerſatio. huic ſine dubio
de ꝓpria ſalute vniuerſa multitudo ꝯſiderã-
tium atteſtatur. In omni ergo ꝯuerſatione
tua ſi imitari volueris ſolicitus ſis obſerua
re vias tuas. et in conſpectu proximi caue ti
bi a peccato ⁊ illi a ſcandalo. Scdm ſignuꝫ
ſue ſanctitatis qd accepit a dño fuit omniũ
petitionũ exauditio. quod aperte legit in le-
genda ſua. Dic enim ibidem dicitur. Fate-
or tibi prior q tamẽ adhuc nulli vnq̃ꝫ expo-
ſui. nec tu alteri q̃ꝫdiu vixero reuelabis. q nũ
q̃ꝫ aliquid in hac vita a deo petij qd nõ aſſe-
queret iuxta votum. qd reuera ſignũ eſt ma
xime ſanctitatis. Quis enim vnq̃ꝫ in hac vi
ta poſitus omnia que a deo petijt impetra-
uit. et qd maius ẽ. quis vnq̃ꝫ tã perfecte diſ-
cretionis ſpiritum accepit a do. vt nunq̃ꝫ ta
lia peteret que dñs nec vellet nec deberet ali
qualiter nõ exaudire. Petijt paulus vas e-
lectõnis a ſe carnis ſtimulũ ammoueri. nec
qd poſtulauit impetrauit. quia licet ad vtili
tatem exauditus fuerit. non tamẽ ad volun-
tatẽ ſed audire meruit tanq̃ꝫ non exauditus
Saule ſufficit tibi gratia mea Und magis
mirandum eſt de ſpiritu diſcretionis q̃m d

E

gratia exauditionis. Terciū ſignū ſanctita-
tis fuit choruſcatio miraculorū. que licꝫ nul
lam dent ſanctitatis certitudinem. dant ta-
men probabilem ſimilitudinē. Dicit enim
Gregorius. ꝙ miracula hominem ſanctuꝫ
nō faciūt. ſed oſtendunt. Qui ergo de huius
glorioſi ſancti miraculis aliquid ſcire volue
rit vel dicere percurrat diligēter vite ſue hy
ſtoriā ⁊ videbit q̄m glorioſum fecerit eū de-
us benedictus in ſanctis ſuis ⁊ q̄ꝫ mirabilē
eum fecit mirabilis deus. Tanta ⁊ talia per
eum mirabilia eſt operatus vt veraciter di-
cere poſſimus ammirando. Gloria ⁊ hono-
re coronaſti eum dn̄e ⁊c̄. Sic patet quō d̾s
hunc ſanctū ſuum in vite ſanctitate triplici
hac gloria glorificauit. ¶ Secūdo glo
rificauit deus hunc ſanctū ſuum in filioruꝫ
ꝓpagatione. Si enī vt ait ſcriptura fili⁹ ſa-
piens eſt gloria pr̄is exaltabimus hūc pr̄eꝫ
qui tot filioꝝ ⁊ tam ſupra modum ſapiētiſſi
morū pater extitit. vt tam in numero filiorū
q̄ꝫ in ſapīa eorū nō ſit ponere terminū neqꝫ
finē. Nam in chriſto ieſu per euangeliū mꝉ-
tas ipe genuit Attēdat ergo qui poterit q̄n-
ta gloria dignus ſit pater iſte. qui de tot ſa-
pientiſſimorum filiorū numero gaudet ⁊ le
tatur. Si eniꝫ vt Eccle. dicitur. Melior eſt
vnus filius timens deū q̄ꝫ mille impij. quā-
tus eſt hic qui tot milia filioꝝ habet timenti
um. amantiū ⁊ laudantiū deū in eternum.
Nam de hac filioꝝ ꝓpagatiōe d̾r Eccl. xlviij
Iureiurando dedit illi deus gloriā in gente
ſua creſcere illum quaſi cumulum terre ⁊ vt
ſtellas exaltare ſemē eius ⁊ hereditare illos
a mari vſqꝫ ad mare ⁊ a flumine vſqꝫ ad ter
minos terre. O ſi hoc quantū ad literā di-
ctū eſt de abraā qui ex promiſſione vnicū ac-
cepit filiū ⁊ verum eſt. cur non eque verifi-
cari poterit de patre dominico qui accepit a
dn̄o tot filioꝝ milia. Vt aūt om̄es huius ꝓ-
pagationis gloriā videamus Sciendū ꝙ
glorioſus iſte ſanctus pater tria accepit gn̄a
filioꝝ que vſqꝫ hodie immo vſqꝫ in nouiſſi-
mū diē in huius ꝓpagationis germine flo-
rent pariter ⁊ florebunt. Nam filiorū eius
alij ſunt glorioſi ex ſcientie illuſtratione. alij
glorioſiores ex gratioſa verbi dei predicatōe
tercij ſunt glorioſiſſimi ex vite ſanctificatōe.

Primo dico ꝙ filiorū huius patris alij ſūt
glorioſi ex ſcientie illuſtratione. que enī reli-
gio aut q̃ natio humane vite tam glorioſos
in ſciētia filios enutriuit. Ipſi enī ſunt qui
habēt ſcientiā boni ⁊ mali vt ordo veraciter
gloriari poſſit ⁊ dicere illud Sap̄. vij. De⁹
dedit mihi hoꝝ que ſunt veram ſcientiam vt
ſciam diſpoſitionē orbis terraruꝫ ⁊ virtutes
⁊c̄. vt ille ordo glorioſus veraciter gloriari
poſſit ⁊ dicere illud Eccleſi. i. Ecce magnus
effectus ſum ⁊ preceſſi ſapientia omnes qui
fuerunt ante me ⁊ mens mea ꝯtemplata eſt
multa ſapienter. dediqꝫ cor meū vt ſcirē pru
dentiā erroreſqꝫ atqꝫ ſtulticiā. Tam ſalubri
ter enī profecerunt in ſapīa vt in eoꝝ opatio
ne omnes homines ſtulti ⁊ ſimplices repu-
tentur. iuxta illud Sap̄. xiij. Vani ſunt ho-
mines in quib⁹ non ſubeſt ſcientia dn̄i ⁊ de
his que vident bona nō potuerunt intellige
re eum qui eſt. et ideo ordo iſte tanto eſt glo
rioſior quāto id q̄d pre ceteris poſſiderē glo
rioſius om̄ib⁹ diuitijs huius mundi. iuxta
illud ꝓuer. viij. Melior eſt ſapientia cunctiſ
operib⁹ precioſiſſimis ⁊ omne deſiderabile
non poteſt ei compari. Ab his ergo filijs tā
ſublimi ſapientia preclaris merito pr̄ ipoꝝ
ſanctus dominicus eſt ⁊ dicitur glorioſus.
Ipſi eniꝫ ſunt cuſtodes ⁊ vigiles eterne ſpō
ſe xp̄i. ſciētes malignoꝝ occurſus obuiare.
hereſes ꝯfutare. omnes qꝫ prauitates elimi-
nare clauſa reſerare. obſcura illuminare ita
vt ſicut. iiij. Re. v. d̾r. Non ſit ſathan neqꝫ
occurſus malus cui neſciāt obuiare. ¶
Secūdi filij huius glorioſi pr̄is dn̄ici ſunt
glorioſiores ex glorioſa verbi dei predicatio
ne. per quoꝝ doctrinā eccl̄ia dei proficit ꝯtinu
is incrementis. Qui ſingulari dono gratie
ad predicandum verbū dei incliti facti ſunt.
de quib⁹ di. Sap̄. Spiritu intelligētie ip̄le
uit eos dn̄s ⁊ ipi tanqꝫ ymbres miſerūt elo-
quia ſapientie ſue. labia enī eoꝝ ſalutarē diſ
ſeminauerūt ſcientiā. opus ſanctū dignum
benedictione plenū fecerūt ⁊ miſterium ſibi
traditū deuote expleuerunt. vt veraciter di-
cere poſſint illud yſai. lxi. Spiritus dn̄i ſup
me eo ꝙ vnxerit me. ad annunciānduꝫ mā-
ſuetis miſit me vt mederer ꝯtritos corde. et
predicarem captiuis indulgentiā ⁊ claudis

apertionē.et predicerē annū placabilem do/
mino.vt ꝯſolaret omnes lugentes. Nec vl/
tra locū habet illud improperiū. yſai. xxxiij.
Ubi eſt literatus.vbi eſt ỽba legis ponde/
rans.vbi eſt doctoꝛ paruuloꝝ. Naꝫ ꝺ̄ bonis
doctoꝛibꝫ mūꝺ̄s iam plenus eſt.vt iam plu/
res ſint docentes q̄ꝫ foꝛſitan doctrinaꝫ imitā
tes. Ordo ergo predicatoꝛū ⁊ pater dn̄icus
ex hoc actu predicationis mirabiliter gloꝛio
ſi effecti ſunt. Nam inter omnes actus meri
toꝛios nō credo nec iudico melioꝛē aut nobi
lioꝛē q̄ꝫ illum.quā apl's ad alios actus com/
parans iudicat melioꝛē dicēs.i.Coꝛin.xiiij.
Qui loquitur lingua ſemetip̄m edificat. q̄
ꝓphetiſat eccleſiam dei edificat. Uolo auteꝫ
omnes vos loqui linguis magis aūt ꝓphetī
ſare. Nam maioꝛ eſt qui ꝓphetat q̄ꝫ qui loq̄
tur lingua ⁊ ſubiungit. Uolo in eccl'ia quin
q̄ꝫ ỽba loqui ſenſu meo.vt alios inſtruam.
q̄ꝫ decē milia verboꝝ loqui lingua. Ecce q̄m
infinitū oꝛationi prefert predicatōem. Mi/
ro ergo modo glorioſi ſunt qui predicāt ver
bum dei.ſi tamē digne ⁊ fideliter illud agāt
digne vt quod verbis predicant vita ⁊ mo
ribus nō defoꝛmēt.vt quod predicauerīt fa/
ciendum in ſuis actibꝫ prius agunt.et qꝺ̄ p̄
dicauerint dimittendum prioꝛes iudicent
non agendum.ne ſi dixerint ⁊ nō fecerint di
catur eis. Medice cura teip̄m. hinc Bern.
Solus ille de deo digne loqui poterit.q̄ ſe/
cundum q̄ coꝛ dictat interius.exterius ỽba
ꝯponit.qui calamū lingue tingit in ſanguīe
coꝛdis.quia tūc veneranda eſt doctrina cuꝫ
qꝺ̄ lingua loquitur ꝯſcientia dictat.caritas
ſuggerit ſpiritus ſanctus ingerit.ita fideliter
vt nihil aliud niſi dei laudem ⁊ proximi bo/
nū querant.qui ſic docuerit ⁊ fecerit hic ma/
gnus eſt in regno celoꝝ math.v. Qui ergo
ſicut dictū eſt predicant coꝛam deo ⁊ homi/
nibꝫ ſunt per omnia glorioſi nec ulluꝫ ꝺ̄i ob/
ſequiū glorioſius inuenitur. Bene ergo bea
tus dn̄icus ex his ſuis filijs glorioſis glorio
ſiſſimus predicatur. ¶ Tercij filij hu
ius patris dn̄ici ſunt glorioſiſſimi ⁊ ſapien/
tiſſimi ex vite ſanctificatione.qui ſuper predi
cta ſanctitatis gloriā ſunt adepti ip̄i ſunt.n.
qui fide ſunt illuminati.ſpe eleuati.caritate
inflammati.iuſticia oꝛdinati in perſeueran

tia ꝯfoꝛtati.omniū deniq̄ꝫ miſerijs ꝯfoꝛma
ti.peccata populi lugentes eoꝝq̄ꝫ vltioni ſe
opponentes miraculoꝝ ſignis effulgētes. de
quoꝛū virtutibꝫ dicit Gre. Ecce electi ꝺ̄i car
nē domāt.ſpiritū roboꝛant.demonibꝫ impe
rant.virtutibꝫ choꝛuſcant.p̄ntia deſpiciunt
eternā patriā vita ac moꝛibꝫ predicāt.de his
tribꝫ ſacrificatōibꝫ poteſt accipi illud Eccle.
xliij Sol tripliciter exurēs mōtes. quod eſt
dicere. Sol xp̄s deus noſter tripliciter exu/
rit igne ſpiritus ſancti montes id eſt predica
toꝛes qui dicti ſunt montes ꝓpter preeminē
tioꝛem ſtatuꝫ vite. Sed diceret aliquis de
oꝛdine eoꝝ qui abſconditi ſeculo in ſolitudi/
ne deliteſcunt.difficile eſt ꝯuerſantes in ſe/
culo talem ⁊ tantam ꝯſequi ſanctitatē.iuxta
illud Eccle.xiij. Qui tetigerit picē inquina
bitur ab ea ſicut ait apl's. Mundus tot⁹ in
maligno poſitus eſt. Ad quod ego. Quāto
difficilioꝛ pugna.tanto glorioſioꝛ victoꝛia ⁊
licet ſit difficile nō tamen impoſſibile.⁊ niſi
poſſent religioſi in ſeculo ꝯuerſantes ſancti/
ficari.non dixiſſet apl's ad philip̄.quibuſ/
dam ꝯuerſantibꝫ in ſeculo. Omnia facite ſi
ne reprehenſione in medio nationis praue ⁊
peruerſe.inter quos lucetis ſicut luminaria
in mꝺ̄o.verbum vite continentes. Et ſi hic
mea pro eis nō placet defenſio.audiāt bern̄.
ſuper cantica ſermone interpellante pro eis et
dicente. Si is qui in clauſtro eſt. eum qui
verſatur in populo interdum minus diſcre
te.minus ve circumſpecte agere deprehende
rit.in verbo.cibo.riſu.ira.nō ad iudiciū con
feſtim proſiliat ſed meminerit ſcriptū. Me/
lioꝛ eſt iniquitas viri q̄ꝫ benefaciens mulier
Nā q̄ in tua cuſtodia vigilas bn̄ fac.ſꝫ qui
iuuat multos melius ⁊ vtilius facit.quod
ſi implere nō valet omnia ſine iniquitate.i.
abſq̄ꝫ inequalitate vite.ſciat ſcriptū.q2 cari/
tas operit multitudinē peccatoꝛuꝫ huc uſq̄ꝫ.
Bern̄. Temerarie ergo obiurgat virū de p̄/
lio reuertentē mulier nēs in domo.quia vt
Jaco.v. Fratres ſi quis ex vobis errauerit a
veritate ⁊ ꝯuerterit quis eū ſcire debet q̄m
qui conuerti fecerit peccatoꝛeꝫ ab erroꝛe vie
ſue.ſaluabit animā eius a moꝛte ⁊ operit mul
titudinē peccatoꝛū. Tercio glorificauit ꝺ̄us
cuſtodem ſuum per eternam glorificatiōem

diuine fruitionis gloriã tanto ei ampliꝰ pre
ceteris cõmunicans. quanto ipẽ deuz in via
peregrinationis pre ceteris ardentius ada-
mauit. I Glorificauit aũt deus ipſũ tripli-
citer cumulans ſuper eũ premiũ ſubſtantia
le. accidentale ⁊ generale. Primo dico glori
ficauit eum deus tanto abundantius cõmu
nicans ei premiũ ſubſtantiale (qđ eſt diuine
viſionis fruitio in q̃ tota merces ſanctorum
ꝯſiſtit) quanto ipẽ deum ardentius dilexit ĩ
via. Cum enĩ ſcđm doctores premiũ reſpõ-
det merito. et totius meriti radix ſit caritas.
tanto pre ceteris dedit ei deus đ premio ſub
ſtantiali. quãto in via ad eum ardentiorem
habuit caritatẽ. Premiũ enĩ eſſentiale q2 ꝯ
ſiſtit in perfecta coniunctione anime ad đm
tanto proximiꝰ ꝯiunctꝰ eſt đo in patria. q̃n
to per caritatem ipſe coniunxit ſe deo in via.
Quod aũt pater dñicus ardentẽ ad deũ ha
buerit caritatem ex hoc patet. ꝙ tam ſubli-
mem vitaʒ ⁊ tam preclaram ordinẽ inſtitu
it. et inſtitutũ tranſfigurando in ſe opere ad-
impleuit. di. enĩ Bern. Nõ opa ſuper eroga
tionis ⁊ ꝯſiliorum que pre ceteris ardua ſũt
⁊ difficilia indicia ſunt maxime caritatis vn
de cum premiũ remetiatur ſm caritatẽ habi
tam in via. hinc eſt ꝙ cum diuerſi diuerſi-
mode diligant diuerſas etiam recipiant p̃-
miatiões. licet vnꝰ đnariꝰ ꝙ ẽ vita etna ⁊ vi
ſio dei omnibus exhibeatur. et hoc eſt ꝙ ve-
ritas di. Iohã. xiiij. In domo patris mei mã-
ſiones multe ſunt. Qđ exponẽs Augꝰ. dicit
In domo patris mei diuerſas premiorum
in vna vita eterna ſignat dignitates. Item
poſtillator in eodem premio increato qđ eſt
diuina viſio. quaſi in vno denario omnibꝫ
ꝯmuni manſiones multe ſunt. i. diuerſe p-
ticipationes ſiue fruitiones. quia plus ⁊ mi
nus fruuntur eadem beatitudine increata. ẽ
enĩ ibi in diſpari claritate par gaudiuʒ ⁊ in
pari gaudio diſpar claritas. De hac gloria
viri ſancti dicitur Eccle. Dedit illi deus te-
ſtamentũ vite ⁊ ſedem glorie ſue. qui eñi fe-
cerit ⁊ docuerit magnus eſt in regno celoruʒ
Math. v. Qđ quia vtrũq; fecit magnꝰ val
de in gloria eſt effectus. Secundo glorifica-
uit deus ſanctũ ſuum in premio accidentali
quod eſt aureola. qđ nõ eſt aliud niſi decor
quidã proueniens ex ope precellenti ⁊ priui
legiato. quod ẽ predicatio virginitas ⁊ mar-
tiriũ. que ſicut pre omnibꝫ alijs operibus q̃n
dã hñt excellẽtiã ⁊ difficultatẽ. ſic etc̃ p̃ alijs
remũerãtur p aureolã qđ ẽ dimĩutiuũ ab au
rea quod eſt premiũ eſſentiale ⁊ q2 ſanctus
dñicus egregius extitit predicator faciẽs qđ
docuit. Ideo clarificauit eũ đus hoc ornatu
qđ aureola nomĩatur. De his duobus pre
mijs. ſcʒ aurea ⁊ aureola poteſt accipi. illud
Dañ. xij. Qui docti fuerint fulgebunt qua-
ſi ſplendor firmamẽti quantũ ad premium
ſubſtantiale qđ eſt aurea. ⁊ qui ad iuſticiaʒ
erudiunt multos quaſi ſtelle in perpetuas
eternitates ⁊ hoc quantũ ad aureolam. Ter
cio glorificauit deus ſanctũ ſuum ſuper p̃di
ctas glorias premio generali dotibꝫ anime
que ſunt tres. ſcʒ cognitio. dilectio. adheſio.
et glorificabit adhuc poſt iudiciũ generale
quatuor dotibꝫ ipm̃ corpus. que ſunt clari-
tas. impaſſibilitas. ſubtilitas ⁊ agilitas. de
his tribꝫ glorificationibꝫ poteſt ſumi. illud
apli. i. Corinth. xv. Alia eſt claritas ſolis. a-
lia lune. alia ſtellarum. deo hoc totũ opante

LXIII. De ſancto Laurẽtio.

DIſperſit dedit
pauperibꝫ p̃s. R Dic
bern. Terrena omnia fruando ammittimꝰ.
largiẽdo fruamus. p̃rimoniũq; noſtrũ retẽ-
tum perditur. ſed manet erogatũ. Qđ cõſi-
derans beatus Laurentius tanq̃ prudens
mercator omnia que habuit ad dei gloriam
largiter erogauit. ſciens pro ſingulis ſe plꝰ
q̃ centuplum accepturũ. In verbis ppoſitis
duas particulas intelligimus. ſcʒ Laurẽtij
largam diſtributiõem. ſcđo largiorem dei re
munerationẽ. Primũ ibi. diſper. de. paupe.
ſcđm ibi. Iuſticia eius manet in ſeculum ſe
culi. Primus aũt ſancti larga diſperſio patʒ
in quinq; Diſperſit enim pauperibꝫ elemo
ſinam per omnium rerum ſuorum erogati-
onem. corpus dedit tortoribus per ignis ad
uſtionem. cecis luminis gratiam per crucis
ſignationem. paſſioni pacientiam. per hyla
rem exhibitionẽ. deo animã per ſummã di-
lectionem. Diſperſit aũt ſingula hec in ſum
mo. Summum enim in elemoſinarũ ero-